

н) поступак акредитације здравствених установа (члан 101.),

њ) индикаторе квалитета, начин праћења и евалуацију квалитета и сигурности здравствене заштите (члан 105.),

о) критеријуме за проглашење здравствене установе изврсности (члан 106.),

п) поступање са тијелом умрлог ради извођења практичне наставе (члан 110.),

р) поступак утврђивања смрти (члан 112.),

с) поступак обављања обдукције (члан 115.),

т) поступање са тијелом пацијента умрлог у току санитетског превоза (члан 112.),

ћ) увођење и управљање здравственим технологијама (члан 119.),

у) примјену метода, поступака и давања сагласности за обављање алтернативне медицине (члан 121.),

ф) начин и садржај оглашавања здравствене установе (члан 123.) и

х) план људских ресурса за здравствени систем Републике (члан 4.).

Члан 144.

(1) Здравствена установа ће ускладити своју организацију, рад и опште акте са одредбама овог закона најкасније у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

(2) Здравствене установе које обављају здравствену дјелатност поднијеће захтјев за сертификацију у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

(3) Здравствене установе које послје ступања на снагу овог закона добију рјешење из члана 45. овог закона обавезне су поднијети захтјев за сертификацију у року од годину дана од дана правоснажности рјешења.

Члан 145.

(1) До успостављања модела породичне медицине на подручју Републике послове примарне здравствене заштите из члана 52. овог закона обављаће и доктори медицине, најкасније до 31. децембра 2012. године.

(2) Доктори медицине из става 1. овог члана обавезни су да заврше специјализацију из породичне медицине најкасније до 31. децембра 2012. године.

(3) Домови здравља ће организацију амбуланти за специјалистичке консултације ускладити са моделом породичне медицине најкасније до 31. децембра 2010. године.

(4) Изузетно, здравствене установе у којима раде здравствени радници из става 1. овог члана поднијеће захтјев за сертификацију најкасније у року од годину дана након истека рока из става 2. овог члана.

Члан 146.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о здравственој заштити ("Службени гласник Републике Српске", бр. 18/99, 58/01 и 62/02).

Члан 147.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1599/09
9. новембра 2009. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радјојичић, с.р.

2039

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О КОНТРОЛИ ПОМОЋИ ПРИВРЕДНИМ СУБЈЕКТИМА

Проглашавам Закон о контроли помоћи привредним субјектима, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет четвртој сједници, одржаној 5., 6. и 9. новембра 2009. године - а Вијеће народа 20. новембра 2009. године потврдило да усвојеним Законом о контроли помоћи привредним субјектима није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1055/09
24. новембра 2009. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др Рајко Кузмановић, с.р.

ЗАКОН

О КОНТРОЛИ ПОМОЋИ ПРИВРЕДНИМ СУБЈЕКТИМА

Члан 1.

(1) Овим законом прописују се општи услови за додјелу помоћи привредним субјектима, прикупљање и обраду података, извјештавање и контролу коришћења помоћи привредним субјектима у Републици Српској, ради примјене принципа тржишне економије и очувања конкуренције.

(2) Предмет овог закона нису помоћи привредним субјектима у пољопривреди и рибарству, које су регулисане другим законским прописима.

(3) Овај закон примјењује се на све кориснике и даваоце помоћи, као и на све облике помоћи привредним субјектима.

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

а) помоћ привредним субјектима (у даљем тексту: државна помоћ) представља сваки стварни или потенцијални јавни расход или смањење јавних прихода који представљају повластице или привилегије за корисника државне помоћи,

б) даваоци државне помоћи (у даљем тексту: давалац) су Република Српска и јединице локалне самоуправе преко надлежних органа и сва правна лица у већинском власништву Републике Српске (у даљем тексту: Република),

в) корисници државне помоћи су привредни субјекти који обављајући своју дјелатност учествују у производњи и промету робе и услуга,

г) облици државних помоћи могу бити: субвенције, грантови, позајмице, гаранције, ослобађања од пореза или пореске олакшице и други видови помоћи у надлежности Републике,

д) категорије државне помоћи упућују на њихову намјену и циљ који треба да постигну,

ђ) минимална државна помоћ (у даљем тексту: минимална помоћ) представља мале износе државне помоћи које се сматрају изузетим од контроле државне помоћи,

е) врсте државних помоћи према доступности су: хоризонтална - доступна цијелој привреди, вертикална - намијењена одређеним секторима привреде, и појединачна,

ж) програм државне помоћи (у даљем тексту: програм помоћи) је скуп законских и подзаконских прописа на основу којих се даје државна помоћ, а које се не односе само на једног корисника и који одређују финансирање или испуњеност критеријума корисника за примање државне помоћи за одређене сврхе,

з) појединачна државна помоћ представља сваку државну помоћ која се додјељује одређеном познатом primaocu и

и) попис (инвентар) државних помоћи је свеобухватан преглед свих облика државних помоћи додијељених у Републици, разврстана по врстама, категоријама, износима, трајању, нивоу власти и законским основима у форми базе података.

Члан 3.

(1) Дозвољена државна помоћ у смислу овог закона је:

а) помоћ Владе Републике Српске (у даљем тексту: Влада); усмјерена на санирање посљедица природних катастрофа, те мјере које произлазе из ванредних ситуација,

б) минимална помоћ по једном кориснику; за појединачну сврху, у случају да она не прелази износ од 400.000 КМ током периода од три године рачунајући од датума када је први пут додијељена и

в) државна помоћ социјалног карактера; која се додјељује индивидуалним корисницима без дискриминације.

(2) Посебним актом који доноси Влада на приједлог Министарства финансија прописује се и усклађује минимална помоћ из става 1. тачка б) овог члана.

(3) Давања из става 1. тачка б) овог члана не подлијежу обавези пријављивања државне помоћи.

Члан 4.

Забрањен је сваки облик државне помоћи који нарушава или би могао да наруши тржишну конкуренцију давањем повластица на тржишту корисника помоћи, осим у случајевима прописаним овим законом.

Члан 5.

(1) Изузетно од члана 4. овог закона могу бити дозвољене следеће државне помоћи:

а) за унапређивање одређених економских активности или одређених економских области када та помоћ не утиче негативно на тржишне услове и конкуренцију,

б) за отклањање озбиљних поремећаја у привреди или унапређивање реализације значајних пројеката за Републику,

в) за унапређивање економског развоја подручја са изузетно ниским животним стандардом или високом незапослености и

г) за очување културно-историјског наслеђа.

(2) Давања из става 1. овог члана подлијежу обавези пријављивања државне помоћи.

(3) Акт о критеријумима, намјени и условима додјеле државне помоћи из става 1. овог члана доноси Влада на приједлог Министарства.

Члан 6.

(1) Државна помоћ може бити додијељена на основу програма државне помоћи и као појединачна државна помоћ.

(2) Давалац државне помоћи дужан је да пријаву планиране државне помоћи са потребном документацијом поднесе Комисији за контролу помоћи привредним субјектима (у даљем тексту: Комисија).

(3) Свака промјена претходно одобрене државне помоћи мора претходно да буде пријављена Комисији.

(4) Пријава из ст. 2. и 3. овог члана садржи податке о:

а) законском основу за додјељивање државне помоћи,

б) органу који предлаже додјелу државне помоћи,

в) износу, врсти, облику, интензитету и категорији помоћи, као и о очекиваном трајању,

г) економским утицајима државне помоћи у прошлости у случају нотификације о измјењивању постојеће државне помоћи,

д) кориснику или корисницима,

ђ) критеријумима и процедури за додјелу у случају њене додјеле на основу програма државне помоћи и

е) друге податке на захтјев Комисије.

Члан 7.

За потребе пријављивања и извјештавања државне помоћи у смислу овог закона разврставају се у једну или више категорија:

а) државна помоћ за извоз,

б) државна помоћ за мала или средња предузећа,

в) државна помоћ за сврхе заштите животне средине и уштеде енергије,

г) државна помоћ у облику директних или индиректних субвенција за новчане накнаде,

д) државна помоћ за санирање или реструктурирање привредних субјеката,

ђ) државна помоћ за нове инвестиције и за отварање нових радних мјеста,

е) државна помоћ за истраживање, развој и иновације,

ж) државна помоћ за запошљавање,

з) државна помоћ за обуку,

и) државна помоћ за промовисање културе и заштиту културно-историјског наслеђа,

ј) државна помоћ за текуће одржавање производње и

к) државна помоћ за привредне субјекте у специфичним секторима.

Члан 8.

Влада доноси акт о правилима пријављивања и ограничењима државне помоћи која се примјењују на категорије из члана 7. овог закона, а у складу са економским, развојним и социјалним потребама.

Члан 9.

(1) Контролу усклађености пријављене или додијељене државне помоћи у складу са одредбама овог закона врши комисија коју именује Влада.

(2) Комисију чини шест чланова које предлажу: Министарство финансија, Министарство индустрије, енергетике и рударства, Министарство за економске односе и регионалну сарадњу, Министарство трговине и туризма, Министарство управе и локалне самоуправе и члан из реда експерата по приједлогу Министарства финансија.

(3) Предсједник и чланови комисије бирају се на период од четири године.

(4) Влада ће формирати комисију у року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона.

(5) Комисија доноси пословник о свом раду на који сагласност даје Влада.

Члан 10.

(1) Комисија је надлежна да одлучује о:

а) усклађености приједлога за додјелу државне помоћи које подноси давалац државне помоћи са одредбама овог закона (у даљем тексту: претходна контрола) и

б) усклађености додијељене државне помоћи са одредбама овог закона (у даљем тексту: накнадна контрола).

(2) Комисија има обавезу да:

а) подноси годишњи извјештај о државној помоћи Влади на разматрање, који потом упућује Народној скупштини Републике Српске на усвајање и

б) сарађује са надлежним органима за контролу финансијског пословања органа републичке управе.

Члан 11.

Стручне, административне и техничке послове за Комисију обавља Министарство финансија, које је надлежно да:

а) прикупља пријаве од давалаца државне помоћи и друге податке о државној помоћи, обрађује их и прати,

б) припрема мишљења за претходну и накнадну контролу коју врши Комисија, на основу прикупљених пријава и других података о државној помоћи,

в) води евиденцију о државној помоћи и припрема попис државне помоћи,

г) предлаже Влади доношење подзаконских аката којима се ближе уређују правила за примјену овог закона,

д) прикупља извјештаје о државној помоћи од давалаца државне помоћи,

ђ) припрема за Комисију годишњи извјештај о државној помоћи и

е) сарађује са другим органима у области државне помоћи.

Члан 12.

(1) Комисија у претходној контроли испитује све пријаве за додјелу нових државних помоћи и пријаве за значајно мијењање постојеће државне помоћи, те утврђује дали су пријављени програми и појединачне државне помоћи у складу са овим законом.

(2) Комисија одређује рок подносиоцу пријаве за отклањање недостатака у случају да пријава није усклађена са одредбама овог закона.

(3) Комисија доноси одлуку о неусклађености ако подносилац пријаве из става 2. овог члана не изврши отклањање недостатака у остављеном року.

(4) Комисија доноси одлуку о усклађености или додатном усклађивању у складу са ставом 1. овог члана, у року од 60 дана од дана пријема потпуне пријаве.

Члан 13.

Додјела државне помоћи подносиоцу пријаве дозвољена је након добијања одлуке из члана 12. став 4. овог закона.

Члан 14.

Ако се државна помоћ додијели без одлуке из члана 12. став 4. овог закона или са одлуком о неусклађености, Комисија ће Влади поднијети извјештај о тако додијеленој државној помоћи са приједлогом за:

а) утврђивање незаконитости додјеле цијеле или дијела државне помоћи,

б) тренутним обустављањем државне помоћи и

в) враћање незаконито додијелене државне помоћи, укључујући и плаћање законске затезне камате, почев од дана коришћења помоћи до дана враћања искоришћеног износа да би се уклонили ефекти нарушавања конкуренције коју је таква незаконита или бесправно додијелена помоћ изазвала.

Члан 15.

(1) Контролу коришћења државне помоћи и остварењих резултата (у даљем тексту: накнадна контрола) врше даваоци државне помоћи, Министарство финансија и надлежни инспекцијски органи, који о својим налазима извјештавају Комисију.

(2) Накнадна контрола врши се на основу информација Комисије или информација из других извора.

Члан 16.

(1) Ако у току накнадне контроле утврди неправилности, Комисија ће даваоцу одредити рок за отклањање утврђених неправилности.

(2) Ако давалац помоћи у остављеном року не отклони утврђене неправилности, Комисија ће Влади поднијети извјештај са приједлогом мјера у складу са чланом 12. овог закона.

Члан 17.

Надзор над спровођењем овог закона врши Министарство финансија и ресорно надлежно министарство.

Члан 18.

Државна помоћ враћена у складу са овим законом представља приход давалаца државне помоћи, а камате на враћену државну помоћ представљају приходе буџета Републике.

Члан 19.

Влада ће у року од шест мјесеци од ступања на снагу овог закона донијети:

а) акт о критеријумима, намјени и условима додјеле државне помоћи и

б) акт о правилима пријављивања и ограничења државне помоћи.

Члан 20.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1587/09
5. новембра 2009. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радјичић, с.р.

2040

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О РЕГУЛИСАЊУ ЦИЈЕНА

Проглашавам Закон о регулисању цијена, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет четвртој сједници, одржаној 5., 6. и 9. новембра 2009. године - а Вијеће народа 20. новембра 2009. године потврдило да усвојеним Законом о регулисању цијена није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-1056/09
24. новембра 2009. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Др Рајко Кузмановић, с.р.

ЗАКОН

О РЕГУЛИСАЊУ ЦИЈЕНА

Члан 1.

Овим законом уређују се начин и услови формирања цијена производа и услуга, контрола и праћење цијена од стране надлежних органа на тржишту Републике Српске, мјере непосредне контроле цијена у случају значајних пореметања на тржишту и друга питања од значаја за област цијена.

Члан 2.

Цијена, у смислу овог закона, јесте новчана вриједност за јединицу производа, односно услуге која је формирана у складу са условима тржишта, односно формирана у складу са посебним прописом.

Члан 3.

(1) Привредна друштва, друга правна лица и предузетници (у даљем тексту: привредни субјекти) формирају цијене производа и услуга слободно према условима тржишта, осим за производе и услуге за које је посебним прописом утврђен другачији начин формирања цијена.

(2) У условима слободног формирања цијена привредним субјектима није допуштено договарање о цијенама, вршење подјеле тржишта и нарушавање конкуренције.

(3) Привредни субјекти из става 1. овог члана дужни су да цијену робе по којој се она продаје истакну на видно мјесто, да је формирају путем калкулације и исакажу у домаћој валути.

(4) Један производ може имати само једну цијену.

Члан 4.

(1) Под контролом цијена подразумијевају се активности на праћењу општег нивоа цијена, појединачних